

Estapé respon

Existeix posició del PSC més enllà d'Iceta?

Fabián Estapé

—**Professor Estapé, el conseller Castells ha rebut garrotada del PSC per haver contradit les tesis del PSOE en matèria d'imposts...**

—Massa forta, la garrotada. Fins a quin punt ser militant significa dir sí a tot? Jo diria que el militant, en democràcia, també té dret a discrepar.

—**Us ha sorprès, que el PSC hagi clavat patacada al conseller?**

—Nicaragua 75 em sorprèn desagradablement. És una reacció més pròpia de José Zaragoza que no de Miquel Iceta. I la gent de l'aparell del PSC no té gaires actius de l'alçada d'Antoni Castells.

—**Com a economista, creieu que la posició de Castells, de no apujar els impostos, és la correcta?**

—És una opció més entre les possibilitats. Ara bé, és més discutible sentenciar quina és la millor opció davant la crisi. Quan s'ha tingut un càrrec difícil com el de Castells, penso que a Nicaragua haurien d'estar satisfets de la seva actuació.

—**La patronal Foment del Treball ha fet costat al conseller. Què significa aquest gest?**

—Ja he destacat més d'una vegada el caire polifacètic del líder de Foment, Joan Rosell. Sovint penso en ell, quan era l'home de Rodrigo Rato a Catalunya... Aquí sembla que hi ha un interès més polític que no econòmic, per part de Rosell. I també m'agradaria saber què fa el senyor Rato a Criteria...

—**Castells sempre ha tingut un perfil propi. S'allunya cada vegada més de la doctrina Montilla i del PSOE?**

—Em sembla que la distància es fa cada vegada més gran. En Castells està convençut que la posició de Montilla és contradictòria amb la posició política tradicional del PSC, suposant, això sí, que el PSC tingui una posició política més enllà del que pensa el senyor Iceta.

—**Fins on pot arribar aquest distanciament, pel que fa a la seva carrera política?**

—Mai no em sorprendrà una reacció d'Antoni Castells en el sentit de fer allò que deia Josep Pla: menjar les preses de xocolata una per una...

—**Sigui com sigui, Castells és un dels pocs polítics que al marge de la política té una trajectòria professional sòlida per reincorporar-se a la vida civil...**

—Quan vulgui pot tornar a ser el catedràtic de més prestigi de la Facultat d'Econòmiques de la UB. I el seu pas per la política no l'haurà desprestigiats com a acadèmic gens ni mica. Pocs ho poden dir, això.

—**Què en penseu, de la política econòmica del govern de Zapatero?**

—Però si no hi ha política econòmica! No en puc tenir opinió.

—**Zapatero ha titllat de mentiders els qui preveuen que l'estat espanyol sortirà més tard de la crisi que no pas alguns altres estats. Què n'opineu?**

—Són coses que es diuen en un míting, on hi ha gent com Alfonso Guerra. Què voleu que digui aquest home en aquest context?

—**Sembla que el president espanyol encara pensa que l'economia espanyola juga a la Champions League. En quina divisió juga, a parer vostre?**

—Ara més aviat juga en camps de segona divisió, amb l'esperança que no li toqui fer cap moviment imprevist, com una promoció d'ascens a primera o de descens a segona B.

Gemma Aguilera

Mercat i política

Muriel Casals

'Bonus' i 'malus'

Els ministres d'Economia i Finances del G20 tenen una cita a Pittsburgh (EUA) el dia 24 de setembre. Com que la reunió es preveu prou complicada, han decidit de trobar-se a Londres, vint dies abans, per preparar-la.

Un tema estrella de la reunió prèvia ha estat el tracte que ha de rebre la remuneració dels alts càrrecs de les institucions financeres; la decisió sobre la possible intervenció de l'autoritat política en el terreny delicat dels salaris dels responsables del funcionament dels bancs privats és especialment difícil.

Ara que quasi tothom s'ha escandalitzat en saber els premis exagerats rebuts per uns professionals que, en molts casos, no han fet bé la seva feina sembla que s'imposa posar-hi límits. Precisament sobre aquesta limitació dels *bonus* rebuts, han discutit, sense arribar a posar-se d'acord, la ministra francesa i l'alemany per un costat i el britànic i el nord-americà per un altre.

A França ja han implantat un sistema sota la supervisió d'una persona tan experta com Michel Camdessus (director de l'FMI entre el 1987 i el 2000). El sistema es basa en l'aplicació del mecanisme de *bonus* i *malus* que fan servir les companyies d'assegurances d'automòbil: si no tens accidents et rebaixen la prima i te l'augmenten segons quants maldecaps hagis causat. Els responsables del funcionament dels bancs francesos rebran més o menys *bonus* segons els resultats empresarials aconseguits; una manera de fer-ho clar consisteix a diferir el pagament dels *bonus* i que una part substancial prengui la forma d'accions de la pròpia empresa.

Sembla elemental, però no és evident.

UAB